

30 sierpnia 1944

30 sierpnia, Dowództwo AK na Stary Mieście, w porozumieniu z Komendantem Okręgu Warszawskiego AK, płk. Antonim Chruścieniem „Monterem”, decyduje się ostatecznie na ewakuację załogi Starówki do Śródmieścia.

Wieczorem oddziały powstańcze przegrupowują się i przygotowują do przebicia z ul. Bielańskiej w kierunku Hal Mirowskich i Placu Żelaznej Bramy. Atak ma być wsparty równoczesnym natarciem oddziałów śródmiejskich z Grzybowskiej i Królewskiej. Akcja ta ma na celu utworzenie „korytarza”, umożliwiającego całkowitą ewakuację rannych i ludności cywilnej do Śródmieścia. Powstańcy odzyskują utracone stanowiska na Placu Teatralnym – Pałac Blanka i frontową część Ratusza oraz kościół Najświętszej Marii Panny na Nowym Mieście. Ciężkie walki toczą o utrzymanie ul. Bielańskiej.

*Samoloty wroga bombardują
przepełniony rannymi
budynek szpitalny przy ul.
Chełmskiej 19. Szpital staje w
płomieniach*

Niemcy ostrzeliwują Śródmieście z ziemi i powietrza. Szczególnie silne bombardowania przeżywa rejon ulicy Ceglanej, Żelaznej i Placu

Grzybowskiego, a także Powiśle. Na Mokotowie, w wyniku niemieckiego

ostrzału, wybuchają liczne pożary na Raławickiej, Olkuskiej, Bałuckiej i Kazimierzowskiej. Po południu samoloty wroga bombardują przepełniony rannymi budynek szpitalny przy ul. Chełmskiej 19. Ostrzelany pociskami zapalającymi szpital staje w płomieniach. Ginie wielu rannych i chorych. W trakcie wielogodzinnej akcji ratunkowej Powstańcy ponoszą dotkliwe straty. Samoloty niemieckie bombardują Sadybę, szczególnie rejon ul. Okrężnej.

Muzeum Powstania Warszawskiego

1944.pl